

## CUVÂNT LA BUNA VESTIRE

Sărbătoarea Bunei Vestiri este sărbătoarea smereniei.  
Această sărbătoare totdeauna cade în Postul Mare – vreme de

pocăință și de smerenie pentru toată suflarea creștinească. Dar sărbătoarea ne pune înaintea o și mai negrăită smerenie: negrăita și adâncă smerenie dumnezeiască. Și din întâlnirea celor două a răsărit bucurie la toată lumea, precum cântă prăznuirea de astăzi.

Fusesse omul plăsmuit de mâna lui Dumnezeu și așezat în raiul desfătării, ca să se bucure și să se împărtășească de vederea Luminii celei dumnezeiești, să devină el însuși sfințit și îndumnezeit.

Cel ce căzuse însă prin înălțarea mândriei, diavolul, pizmuind fericirea omului, l-a întinat cu același gând al trufiei și l-a aruncat în căderea cea amară, în trufia neascultării. Căci păcatul strămoșului, înainte de a fi păcatul neascultării, este păcatul mândriei.

Nu era alt leac pentru tămăduirea boalei celei din mândrie decât smerenia și nici o putere omenească nu era în stare să izbăvească neamul omenesc din acea cumplită cădere. De aceea, la plinirea vremii, Însuși Fiul lui Dumnezeu – taină străină și preaslăvită – se smerește, ia chip de rob, ca pe cei robiți să-i îndumnezeiască. Și pentru că prin femeie – strămoașa Eva – venise căderea, se cuvenea ca tot pe această cale, prin femeie, să fie plătită datoria. Și așa, smerindu-Se Domnul a ales din toate neamurile o fecioară smerită dintr-un smerit orașel, Nazaretul Iudeii, pe Fecioara Maria, la care trimite pe arhanghel să-i vestească sosirea vremii prezisă de proorocul Isaia: „Iată, Fecioara va lua în pânțece și va naște fiu, ce se va numi Emanoil, adică Dumnezeu cu noi.” Se smerește Făcătorul și Stăpânul de care ascultă toate; El care făcuse pe om cu demnitate împărătească și voie liberă, nu-i nesocotește voia nici când este vorba să-l mântuiască, ci îi cere consimțământul său, îl întreabă. Și omenirea, prin glasul cel smerit al Fecioarei, dă răspunsul cel mântuitor: „Iată roaba Domnului sunt, fie mie după cuvântul Tău!”

O, de mii de ori fericită smerenie, care printr-un cuvânt ai adus lumii izbăvirea de întristare, din blestem și din moarte.

De aceea, praznicul de astăzi este praznicul smereniei. Al smereniei celei necuprinse a lui Dumnezeu, Care cere și așteaptă aprobarea omului; a smereniei celei adânci a Preacuratei Fecioare Maria, care până la sfârșitul vieții ei pământești a trăit viață smerită și a iubit smerenia.

Dar așa cum spune un Părinte al Bisericii: „Unde este smerenie, acolo și slava lui Dumnezeu strălucește.” De aceea și cea mai smerită decât toată făptura s-a învrednicit a fi mai sfântă și mai slăvită decât toată făptura, decât Heruvimii și Serafimii, decât tot neamul omenesc și îngeresc. Că s-a făcut sălaș al minunilor celor nemaiauzite și necuprinse de minte; să fie Maică și Fecioară, să încapă pe Cel ce nu-L încapă tot universul și să țină în brațe pe Cel ce ține toată făptura numai cu voia, pe Făcătorul cerului și al pământului și să intre în slava la care nici puterile îngerești nu îndrăznesc a cugeta.

De aceea Biserica minunându-se de atâta sfințenie și slavă îi cântă cu uimire:

Bucură-te, slava cea mai presus de ceruri,  
Bucură-te, că ești mai sfântă decât sfinții,  
Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă  
Bucură-te, palatul Împăratului tuturor,  
Bucură-te, sălașul Înțelepciunii lui Dumnezeu  
Bucură-te, dezlegarea blestemului  
Bucură-te, bucuria tuturor neamurilor.

Dar cea care s-a făcut locaș al sfințirii își arată și mai mult smerenia prin dragostea ei cea nesfârșită față de neamul omenesc, înălțimea la care a ridicat-o smerenia nu numai că nu a îndepărtat-o, ci a apropiat-o și mai mult de noi, pentru care își cheltuiește toată bogăția darurilor sale. De aceea numele ei nu cunoaște hotare. A înconjurat tot pământul și l-a umplut cu bisericile închinat-ei și nu este limbă creștină care să nu slăvească preasfântul ei nume, mai scump decât tot numele. Căci ea este nădejdea celor fără de nădejde și nădejdea bunătăților celor veșnice, dragoste care biruiește toată dorirea, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu. Biserica o numește Maică a milostivirii, căci cine, alergând la ajutorul ei, nu a luat grabnic

ajutor și bogăție de daruri?; Grabnică ajutătoare, că tuturor celor din primejdii și din necazuri le ajută fără întârziere; Maică a rugăciunii, căci neconținut își întinde mâinile rugătoare către Fiul ei și Dumnezeu mijlocind pentru lume. Și niciodată nu rămân neascultate rugăciunile Maicii de către Fiul ei și neîmplinite cererile celor ce aleargă la ajutorul și acoperământul ei.

Dacă Maica Domnului este Maica tuturor creștinilor, ea este mai ales îndrumătoare și conducătoare cinului monahicesc.

Acest cin umilit și smerit de slujitori ai lui Hristos și-a ales-o de conducătoare pentru multa ei smerenie. Acest cin, care se leapădă de toate ale lumii pentru dragostea slujirii lui Hristos, ca să se împărtășească de vederea slavei Lui, și-a ales-o de conducătoare pentru slava ei cea neajunsă, ca una care s-a ridicat la culmea celei mai înalte sfințenii, pe care nici o altă făptură nu a ajuns-o și nu o va atinge vreodată.

Acest cin, care se roagă neîncetat pentru lume, s-a pus sub comanda celei ce este Maică a rugăciunii, a celei ce necurmat mijlocește cu fierbinți rugăciuni pentru toată lumea.

Acest cin monahicesc, care se cheltuiește din dragostea slujirii de frate, nu putea să-și aleagă alt comandant decât pe Maica smereniei celei neajunse, a sfințeniei celei desăvârșite, a dragostei celei nemărginite și a rugăciunii celei neîncetate.

De aceea, sărbătoarea Bunei Vestiri, sărbătoarea smereniei, este îndeosebi sărbătoarea cinului monahicesc.

Cum să cinstim după vrednicie, frați creștini, această zi de prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și în ce chip să-i aducem cuvenită mulțumire pentru toate binefacerile pe care ni le dă nouă?

Să începem a înșira minunile sale, prin care neconținut își revarsă mila sa asupra noastră? Dar sunt fără de număr și nu ne-ar ajunge vremea să le numărăm.

Să încercăm poate cuvânt de laudă pentru adâncă ei smerenie și sfințenia cea neajunsă? Dar aceasta s-ar întoarce spre rușinarea noastră, ca unii ce suntem plini de păcate și lipsiți de toată smerenia. Mai bine să ne învățăm smerenia de la Maica smereniei. Să ne smerim toate pornirile noastre păcătoase și să alergăm noi, păcătoșii și smeriții la mulțimea

îndurărilor și milostivirii sale. Și nu altceva să cerem, ci numai să se milostivească spre noi păcătoșii și să ne ajute să ne trezim din amorțirea păcatului, să ne curățim de toată întinăciunea și să agonisim sfânta smerenie.

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu; rugăciunile noastre nu le trece cu vederea ci ne izbăvește din nevoi. Ceea ce ești una curată și binecuvântată în veci. Amin.